

[H. Larsen (Bjerre).]

vender altså både ind mod folketinget og ind mod administrationen. Begge parter har dyb interesse i at finde frem til en forsvarlig form for denne praksis. Derfor vil mange være glade for, at den højtærede statsminister, som jeg takker for det udbyttegivende samråd, vi har haft i udvalget, nu har nedsat et ekspertudvalg, der vil prøve at skaffe yderligere stof frem til belysning af disse anliggender.

Når jeg tænker på, hvor ofte folketinget pålægger kredsen af embedsmænd store byrder i forbindelse med lovgivningsarbejdet, er jeg ikke så glad for, at der i forbindelse med alt det, vi her har behandlet, ligesom er kastet et lidt for kraftigt søgelys over den kreds af yderst flittige og dygtige medarbejdere, vi har i embedsmændene i vort folkestyre. Folketinget skal vel nok vogte sig for at sige: vi alene vide. Demokratiet er ikke alene, populært sagt, for skræddere og skomagere; det må også være for embedsmænd. Og folketinget ville vist gøre sig selv en dårlig tjeneste, hvis det ikke bidrog til at fremme den glædelige demokratisering af forholdet mellem befolkningen og embedsmændene.

Vi har, tror jeg, i dag en ikke ringe opgave i forbindelse med at øge arbejdsglæden i den såkaldte røde bygningskontorer og andre steder i statsadministrationen, hvor man føler sig en kende trykket over situationen. Derfor er jeg glad for, at der i hele udvalget har været enighed om, at vort arbejde ikke har været rettet mod at forfølge én gang konstaterede og påtalte fejl, men at prøve på at fremskaffe arbejdsstof til folketinget, således at der roligt og sagligt kan finde en overlægning sted for om muligt at finde udveje til løsning af de problemer, som nu i en årrække har vist sig i forbindelse med sikringen af, at grundlovens § 46, stk. 2, overholdes.

Det parlamentariske ansvar for overholdelsen af denne bestemmelse er vel nok først og fremmest ministrenes, men også for dem er der i forbindelse hermed problemer, og selv om vi gennem lovgivningen skærper dette ansvar ved en ministeransvarlighedslov, vil konfliktstoffet mellem bevillingsmyndigheder og administration ikke være ryddet væk. Der må efter min

opfattelse skabes en eller anden lovfæstet margen for budgetterne, og i denne forbindelse tænker vel alle, der i kortere eller længere tid har haft med kommunal administration at gøre, på den rådighedssum, kommunerne optager hvert år på budgetterne; men da nu ekspertudvalget går i arbejde, vil det være forkert herfra at skitsere nyordninger. Det må vente, til vi ser, hvad de ypperste på dette område, statsretten, har at sige os.

Med disse bemærkninger kan jeg indstille statsregnskabet for 1960-61 til godkendelse, idet jeg gerne endnu en gang vil understrege, at udvalget meget påskønner statsrevisorernes ihærdige og nyttige arbejde.

P. E. Eriksen: Hvert år foreligger statsrevisorernes betænkning over det foregående års statsregnskab. Hidtil har det været 1½ år efter at det er afsluttet og med en indstilling til folketinget om at godkende det pågældende statsregnskab, og sådan har det også været i år. Revisionsdepartementerne har som sædvanlig kulegravet regnskaberne, statsrevisorerne har knyttet deres bemærkninger dertil vedrørende mangler og overskridelser, glemte ansøgninger om bevilling o. s. v., og folketingsudvalget har stillet spørgsmål og modtaget svar, der oplyser, hvorfor nu denne eller hin sag er foregået eller foretaget således. Disse spørgsmål spænder over mange forhold, lige fra den kgl. grønlandske handel over forflyttelsesudgifter for de i udlandet ansatte embedsmænd, statens lejemål af fremmede ejendomme og politivognes tilkøring og til undervisningsministeriets overskridelser, for at nævne nogle af de sager, der omtales i betænkningen.

Det er milliardbeløb, som statsregnskabet omfatter, og man kunne sige, at det er beskedne beløb i forhold hertil, påtalerne drejer sig om. Viljen er til stede for at gøre det så rigtigt og så godt, som det er muligt. Det vil jeg også gerne tro gælder for folketinget. Men det statsregnskab, vi behandler i dag, danner jo en undtagelse, en beklagelig undtagelse fra tidligere års regnskaber. For det første, fordi vi har forstået, at statsrevisorerne var på grænsen til ikke at ville foreslå det godkendt, og for det andet, fordi den betænkning, som foreligger fra det udvalg, folketinget har nedsat til behandling af statsregnskabet, har et omfang og en